

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti **NEDĚLNÍČEK**

Monstrance s drahokamy pro Ježíše

duben 2015

SLŮVKO FARÁŘE

K Velikonocům

Závidím Petrovi – prvnímu z apoštolů, že sic padl ze své pýchy dolů, ale své zapření vzal jako vzácnou školu...

Závidím také Marii Magdaléně, té „přes lásku“ pohrdané ženě, jak pod křížem dlí neohroženě...

Závidím učedníku Janovi, že u kříže Páně se jeho víra obnoví a Pán ho synem Matky stanoví...

Závidím přebolestné Ježíšově Matce, že v Kristu i přes kříž vidí stále Vládce, jež láskou shromáždí své stáde...

Závidím též římskému setníkovi, že vyjádřil tak závažnými slovy: „Tento člověk byl opravdu Syn Boží!“

Najednou však Petr, Jan i setník římský sdělí:
„Proč byste jen závidět nám stále měli? Od nás se poučte
a v hřeby netlučte!“

K nim se přidávají Marie – Madona i Magdaléna:
„Lidé, vina je vám přeci odpuštěna. Nesbírejte mrtvé hříchy
hloží, vždyť Vzkříšený vám prst v svou ránu vloží!“

Přeji vám obrodné svátky velikonoční

PKF

Zápis ze schůze pastorační a ekonomické rady **ŘKF Dolní Benešov ze dne 12.3.2015**

Přítomní:

Pavel Kuchař - farář, Marie Bábíková, Terezie Kubíková, Věra Dudová, Monika Hudeczková, Iveta Vavřínková, Gerhard Bazan, Josef Zawadský, Maxmilián Pačka, Jan Harazim

Objekty - současný stav a výhledy:

Hřbitov - rozšíření a úpravy: informace p. Zawadského o současném stavu Výzva ke změně dokumentace (ohledně využití). Krajský úřad vrátil projektovou dokumentaci k přepracování. Řízení probíhá. V současnosti je na hřbitově 34 volných hrobových míst (v kolumbáriu by se vytvořilo 22 míst). Rozšíření hřbitova je pouze za účelem navýšení počtu urnových hrobů a zřízení kolumbária.

Nové topení v kostele

Akumulační kamna jsou již zakoupena a probíhá zkušební provoz. Nezbytná výměna rozvaděčů v zákristii proběhne v následujících měsících a předběžné náklady byly vyčísleny na 15 000 Kč. Chybějící investice budou doplněny poslední sbírkou na tuto akci 22.3.2015.

Zábřežské varhany

Máme nabídku prohlídky organologem z biskupství. Pokud nebude nutný rozsáhlejší zásah, provede i opravu. Ještě letos bude rozhodnuto, zda bude ihned provedena drobnější oprava nebo proběhne výběrové řízení na velkou opravu. Pozn.: Dle sdělení „našich“ varhaníků jsou varhany u sv. Martina po opravách v pořádku.

Odvodnění kostela

Farní radou bylo odsouhlaseno zahájení akce odvodnění kostela (pro 10 členů, proti 0 členů). Čeká nás náročná a velká akce – odvodnění + výměna dlažby – **více k tomuto tématu viz. samostatný článek s názvem „Připomínáme...“ za tímto zápisem.**

Akce je spojena i s výměnou elektrorozvodů pro akumulční kamna na jižní straně kostela, zároveň bude provedena rekonstrukce hromosvodů.

Pastorace + logistika:

Logo farnosti – byla schválena definitivní podoba loga farnosti (kulaté logo, které se již objevilo např. na Dolnobenešovských oplatcích).

70. výročí konce 2. sv. války – v naší farnosti proběhne mše svatá za oběti.

Farníci z Wódki (Polsko – hrob C. Lellka) – Farní radou odsouhlaseno pozvání farníků z Wódki na dožínky. Konkrétní návrhy, jak návštěvu pohostit a připravit např. prohlídku pamětních míst ve městě budou projednány (pro možnou spolupráci) s vedením města.

Středeční růženec – nově zaveden úmysl za pronásledované a umučené křesťany ve světě.

Lidové misie – odeslána pozvánka misionářům, ale z časových důvodů zatím není stanoven přesný termín.

Nástěnky v předsíni kostela – budou využity a o aktuálnost se budou starat pí. Postulková a pí. Holečková.

Pomník obětem 2. sv. války – farní rada pověřila pana faráře, aby znovu oslovil město, přestože již obdržel odpověď, že se o pomník postarají. Jedná se např. o uvedení jmenného seznamu na pomník.

Akce farnosti:

Pieta se mší svatou v Zábřehu – úterý 28.4.2015

Fotbal kněží s Kolovratovou ligou – termín 14.6.2015 (21.6.2015)
od letošního roku bude výtěžek z této akce věnován na konkrétní charitativní účel

Svatováclavský hudební festival – koncert proběhne v pátek 15.9.2015
- město přispěje částkou 20 000 Kč (loni přispělo 40 000 Kč)

Nabídka DRONU z Malé Morávky – fotografie z výšky. Odsouhlaseno.
Tyto fotografie sakrálních staveb Dolního Benešova a Zábřehu pořídit a do budoucna účelově využít.

Ekonomika farnosti:

Dolnobenešovské oplatky – v prodeji 3. série (k dispozici má Město DB a farnost).

Průběžně jsou nabízeny k prodeji pořadatelům společenských akcí.

Prodej velikonočních svící a mýdel z farnosti Malá Morávka – opět probíhá.

Nákup zpěvníků TAIZE – budou využívány např. při adoracích. (Zpěvy z Taizé jsou formou modlitby a jsou jednoduché.) FR odsouhlasen nákup 10 ks po 170 Kč.

(zápis provedla IV, redakčně kráceno)

Připomínáme...

Mnozí z farníků si jistě vzpomenu na událost rozpadající se kamenné opěrné zdi okolo jižního svahu našeho kostela. Tato nepředvídaná a nepříjemná informace nás překvapila v jarním období před šesti lety. S ohledem na vážnost tehdy nastalé situace byla oslovena projekční kancelář na zpracování odborného statického posudku, zaměřeného na odstranění základních havarijních poruch. Posudek byl vypracován na celou opěrnou zeď s rozdělením do dvou etap v závislosti na náročnost přípravy k realizaci a s tím související zajištění finančních prostředků. V **první etapě** byla nutnost provedení demolice hospodářského objektu v těsné blízkosti opěrné zdi a tím vytvořit podmínky pro navrženou sanaci poruch. Ta spočívala v provedení „samovrtných“ ocelových trubkových tyčí průnikem přes zeď do hloubky 1,5 až 2 metry za opěrnou zeď s následnou vysokotlakou cementovou injektáží, která tvořila kotevní masiv. Rozsah injektáží znázorňují na vnější straně zdi ocelové plotny. Kromě uvedeného základního opatření se provedlo „přespárování“ kamenného zdiva a tím i ukončení první etapy stabilizování konstrukce. Zamezení vnikání povrchových vod z plochy kolem kostela a ze střešních svodů za opěrnou zeď z vadné a nevyhovující kanalizace včetně odstranění vlhkosti základů kostela **je předmětem druhé etapy**. K zamezení těchto negativních jevů je nutné provedení nepropustné podkladní desky v šířce 1 m a hloubce 60 cm po vnitřním obvodu opěrné zdi.

Další práce budou spočívat ve výměně kanalizačního potrubí, izolace základů kostela proti vlhkosti a ve výměně stávající dlažby za kamenné (žulové) desky v souladu s požadavky Památkového úřadu. Tato druhá etapa byla odkládána z důvodů nutných stavebních udržovacích prací na jiných sakrálních objektech v naší farnosti.

Na posledním jednání Farní rady byla tato záležitost znovu projednávána s následujícím rozhodnutím – připravit v letošním roce dostatek finančních prostředků k zahájení realizace v průběhu roku 2016.

Z připravené technické dokumentace na zmiňované stavební činnosti a proběhlého výběrového řízení vyplynula částka ve výši 1.100.000,- Kč.

Je nutné informovat, že naše farnost požádala v minulosti o finanční příspěvek Krajský úřad v Ostravě a Památkový úřad v Hlučíně, bohužel s negativním stanoviskem obou úřadů.

Farnost připravuje podání nové žádosti o finanční dotaci u Památkového úřadu. V případě zamítnutí žádosti bude nutno uhradit realizaci celé akce z vlastních sbírek a z případných sponzorských darů. (upravil PKF)

Připomeňme si historii sakrálních staveb naší farnosti

Období I. Republiky – Děkanát v Benešově

Po velkém a náročném stavebním rozmachu na dotvárnění kostela a s tím související finanční vyčerpání farníků se nastupující faráři orientovali převážně na duchovní činnost s výjimkou udržovacích prací na majetku farnosti.

Po úmrtí již zmiňovaného p. faráře Josefa Kopetzského nastoupil na farnost P. Tomáš Kamrádek, který zde působil až do roku 1895, kdy se této funkce faráře ujal P. Bruno Schneider, narozený 24. 12. 1863 v Nekazanicích (dnes Polsko). Jelikož v naší farnosti působil několik desítek let je vhodné se zmínit o jeho přispění k významu pro kostel a farnost.

Po studiích na bohosloví ve Vratislavi dne 15. 10. 1895 byl jmenován farářem benešovské farnosti. Od počátečních let jeho působnosti se stal u farníků oblíbeným pro jeho pracovitost nejen pro život církve, ale se zájmem o vlastivědu, historii a částečně politický život v pruském slezsku v upevňování římskokatolické církve v rámci evangelisace. Vydal sborník o historii Ratibořská se zaměřením na dějiny Benešova vydávané v Opoli. Psal také farní kroniku, ve které se všímal nejen církevních a farních záležitostí, ale i života městečka a panství. Na základě jeho širší působnosti pro význam hlučína se stal v roce 1914 hlučínským děkanem se sídlem děkanátu v Benešově. V roce 1923 byl jmenován čestným kanovníkem s titulem monsignore. Z podnětu pana faráře a děkana Msgr. Schneidera a kostelní rady byly zahájeny v roce 1925 po 62 letech rozsáhlé práce na obnově kostelní věže s výměnou původní vadné krytiny za eternitovou, úpravou oplocení, uvnitř kostela byla provedena nová malba, pořízeny nové varhany, kostelní lavice a nová dlažba. Veškeré práce byly svěřeny stavební firmě Augustina Klimánka. K událostem po I. svět. válce a vzniku I. republiky je vhodné se ještě zmínit o instalování nových zvonů ve věži, které nahradily původní rekvirované zvony pro účely války. Zvony byly pořízeny z dárcovství Zábřežského statkáře Lukase Meixnera a Rotschildova velkostatku. Tyto rozsáhlé činnosti pomohly stmelit tehdejší duševně narušený lid v obci, který utrpěl ztráty majetkové a zejména pak ztráty na životech 63 mužů v průběhu I. svět. války. Na jejich počest byl ze sbírek pořízen památník, do nedávna umístěn na nám. Svobody a posvěcen 3.8. 1924 panem děkanem Msgr. Schneidrem.

Jeho neutuchající moudrost, vzdělanost a prozíravost se stala pomyslným svorníkem v tomto neblahém počátečním období I. Republiky. Od roku 1922 mu byl nápomocný jako kooperátor a první český farář P. Jan Hrnčířík. Zbývá ještě dodat, že 31. 12. 1926 se vzdal již churavějící Msgr P. Bruna Schneider děkanského úřadu, ale jako správce dolnobenešovské farnosti zůstal mezi svými věřícími do své smrti v roce 1935. Je velkou škodou pro farnost a děkanát, že byly písemné paměti poničeny válečnými událostmi. Bylo samozřejmostí, že jeho nástupcem se stane P. Jan Hrnčířík, který v dubnu 1935 obdržel dekret faráře pro Dolní Benešov a Zábřeh. V období velké hospodářské krize v 30. letech minulého století, hledali mnozí lidé útěchu právě ve svém farním kostele, který dokázali i přes svoji nouzi zvelebovat doplněním sochami andělů k oltáři p. Marie, poškozené desky obětního hlavního oltáře nahradit novými mramorovými deskami ze slezské žuly, na věž kostela instalovat věžní hodiny v roce 1928 z Moravského Berouna a jinými menšími úpravami.

Těžkým obdobím byl nástup okupace v roce 1938, kdy celé hlučínsko bylo obsazeno německými vojsky a vše spadlo pod říšskoněmeckou správu. Pan farář Jan Hrnčířík pro svoje češství musel opustit zdejší farnost téměř nedobrovolně a byl přemístěn do Komárova. Přesto, že pro zdejší farnost vykonal mnoho dobrého dostalo se mu nemilého odchodu. Také toto období bylo pro farnost temné a trvalo až do konce války. Přechod válečných tahů zejména jeho konce poznamenalo i náš do této doby dobře udržovaný kostel, který byl v tomto období pro mnohé místem útěchy.

Příště: Poválečné období II. světové války až po současnost.

J.Z.

Poselství Velikonoc

Postní dobu ukončil Svatý neboli Pašijový týden. Pro křesťany téměř všech vyznání se jedná o významné období liturgického roku. Zvlášť významné jsou poslední tři dny, tzv. triduum (Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílá sobota).

Velikonoce podle katolické tradice začínají Vzkříšením neboli vigilií (bděním), jež se slaví na Bílou sobotu večer – po západu slunce. Je to nejvýznamnější, nejslavnější a nejdelší bohoslužba v liturgickém roce, protože je doprovázena několika důležitými obřady.

Velikonoční doba trvá padesát dní a končí slavností Seslání Ducha svatého (Letnicemi). Vrcholným poselstvím Velikonoc pro nás je to, že zmrtvýchvstalý Kristus zůstává mezi námi živý při Eucharistii v podobě chleba a vína, nad nimiž kněz pronáší slova, která vyslovil Pán Ježíš při Poslední večeři: „Toto je mé tělo, které se za vás vydává....Toto je kalich mé krve...“. Tajemství této velikonoční oběti se zpřítomňuje při každé mši svaté. První týden velikonoční doby se nazývá Velikonoční oktáv. Je to týden liturgického roku, který začíná nedělí Zmrtvýchvstáním Páně (Božím hodem velikonočním) a končí druhou nedělí velikonoční. Tedy trvá osm dní (oktáv). V křesťanství je Boží hod velikonoční oslavou Kristova vítězství nad smrtí. Jde o největší svátek, a proto samotný den této slavnosti je „prodloužen“ do osmi dní, kdy si my, věřící, máme uvědomit velikost a význam Kristova vzkříšení pro svůj život. V dějinách církve probíhaly v tomto týdnu křty a novokřtenci nosívali po celý týden bílé roucho na znamení toho, „že oblékli Krista.“ Oktáv je charakterizován radostí z vykoupení člověka Ježíšem Kristem.

Velikonoční oktáv je zakončen druhou velikonoční nedělí, která se nazývá podle staré tradice Bílá neděle. Tento den novokřtenci odložili svůj šat – symbol světla. V současné době je to svátek Božího milosrdenství. Jde o poměrně novodobou záležitost, protože Papež Jan Pavel II. jej ustanovil ve shodě s přáním Pána Ježíše, který se v roce 1931 zjevil sestře Faustyně Kowalské. Jak si řeholnice zaznamenala ve svém deníčku, sám Pán ji vyzval, aby podle toho, co ve svém zjevení viděla, byl namalován obraz s nápisem „Ježíši důvěřuji Ti“ a přál si, aby byl obraz posvěcen právě na druhou velikonoční neděli. Obraz znázorňuje zmrtvýchvstalého Krista, jehož ruce i nohy nesou stopy po ukřižování. Z jeho probodeného srdce tryskají dva paprsky. Pán Ježíš to Faustyně vysvětlil takto: „Světlý paprsek znázorňuje vodu, která duše ospravedlňuje; červený paprsek představuje krev, která je životem duší. Tyto dva paprsky vytryskly z nitra mého milosrdenství tehdy, když mé umírající srdce bylo na kříži otevřeno kopím.“ Pán Ježíš sestře Faustyně zdůraznil i jiná poslání. Také v našem kostele máme tento obraz.

Již bylo zmíněno, že Boží hod velikonoční je nejvýznamnějším křesťanským svátkem, který je oslavou zmrtvýchvstalého Ježíše Krista. K tomu

podle křesťanské víry došlo třetího dne po jeho ukřižování. Podle výpočtů různých expertů se tak událo kolem roku 30 nebo 33 našeho letopočtu ve shodě s významným židovským svátkem, který se jmenuje pesach (Svátek nekvašených chlebů nebo také židovské Velikonoc). Tento nejdůležitější židovský svátek, jež je zároveň také nejstarším svátkem, je památkou vysvobození Izraelitů z egyptského otroctví, z něhož je vyvedl prostřednictvím Mojžíše Hospodin. To, že Ježíš zemřel a byl vzkříšen, je chápáno křesťany jako naplnění starozákonního obrazu přechodu Izraelitů Rudým mořem při exodu z Egypta.

V západní křesťanské tradici Zmrtvýchvstání Páně neboli Boží hod velikonoční připadá na první neděli po prvním jarním úplňku po rovnodennosti, tedy v letošním roce právě na dnešní den - tj. 5. duben.

Některé symboly Velikonoc:

Beránek - Symbol beránka je přítomný již v předkřesťanských tradicích. V židovské tradici symbolizoval Izrael jako „Boží stáde, které vede Hospodin.“ Židé na své Velikonoc (pesach) pojídali beránka jako připomínku svého vysvobození z Egypta. V křesťanství je beránek jedním ze symbolů Ježíše Krista, neboť „On je Beránek, obětovaný za spásu světa.“

Kříž - Jedná se o nejdůležitější z křesťanských symbolů, protože Kristus byl odsouzen k smrti ukřižováním. (Tento trest patřil k nejkrutějším a nejpotupnějším.)

Oheň - Vigilie začíná zapálením a posvěcením velikonočního ohně, který symbolizuje vítězství Ježíše Krista nad temnotou a smrtí. Od tohoto ohně se pak zapalují i velikonoční svíce.

Svíce - Svíce je v mnoha kulturách chápána jako znamení života. Velikonoční svíce symbolizují vzkříšeného Krista – tento symbol pochází ze starověkého slavení *Veliké noci*. Zapaluje se svíce zvaná paškál. Je ozdobena znamením **kříže** a symboly **A** **Ω**, tj. začátku a konce věků, jimiž je Kristus. Paškál se zapaluje po celou velikonoční dobu.

Vajíčko – Protože vajíčko obsahuje zárodek života, bylo v mnoha kulturách symbolem plodnosti, života a vzkříšení. V souvislosti s lidovou tradicí vznikl zvyk malování velikonočních vajíček. V křesťanství se vejce vykládá jako symbol zavřeného hrobu, z něhož vstal Kristus, jako symbol nesmrtelnosti.

av

Papež František oznámil slavení Svatého roku milosrdenství

**Papež František oznámil v pátek
(13. března 2015) slavení nového
mimořádného Svatého roku.**

**Jubileum milosrdenství bude zahájeno
otevřením Svaté brány ve vatikánské
bazilice o slavnosti Neposkvrněného
početí Panny Marie 8. prosince 2015,
zakončeno bude 20. listopadu 2016.**

Vatikán: „Toto je čas milosrdenství. Je důležité, aby ho laičtí věřící prožívali a vnášeli do různých oblastí společnosti,“ uvedl papež František. Jubileum ohlásil ve výroční den svého zvolení za nástupce sv. Petra a v průběhu kající bohoslužby v rámci akce 24 hodin pro Pána. Od pátečního večera jsou při této akci na celém světě otevřeny kostely, které nabízí možnost přijetí svátosti smíření. Tématem letošního ročníku akce je právě Boží milosrdenství.

„Často jsem přemýšlel, jak může církev více poukázat na své poslání být svědkem milosrdenství. Je to cesta, jež začíná duchovním obrácením. Proto jsem rozhodl vyhlásit mimořádné jubileum, v jehož středu bude milosrdenství. Bude to Svatý rok milosrdenství. Chceme jej prožívat ve světle Pánova slova: ‘Buďte milosrdní jako Otec’,“ řekl papež během páteční bohoslužby.

Zahájení jubilea proběhne o slavnosti Neposkvrněného početí Panny Marie, 8. prosince 2015. Jak uvádí vatikánské tiskové středisko, v tyto dny se bude zároveň připomínat 50. výročí uzavření II. vatikánského koncilu. Jubileum tak má dát církvi nový impuls v uskutečňování koncilního díla. Zakončení Svatého roku je pak naplánované na 20. listopadu 2016.

Během jubilea budou nedělní texty liturgického mezidobí brány z evangelia sv. Lukáše, jenž je nazýván „apoštolem milosrdenství“. Basník Dante charakterizuje sv. Lukáše jako „písaře Kristovy mírnosti“. K nejznámějším textům evangelisty patří podobenství o ztracené ovci, o ztracené minci a o milosrdném otci (Lk 15).

Slavnostní vyhlášení jubilea přečtením buly proběhne u Svaté brány vatikánské baziliky v Neděli Božího milosrdenství (12. dubna 2015). Svatá

brána se nachází ve čtyřech římských bazilikách a bývá otevřená pouze během Svatých roků. V jinou dobu bývá zazděná. Otevření Svaté brány symbolicky znázorňuje nabídku „mimořádné cesty“ ke spáse.

Jubilejní rok byl ve Starém zákoně vyhlašován každých 50 let. V tomto období byla dávána svoboda otrokům a vracel se majetek původnímu majiteli. Jak uvedl Jan Pavel II., „podle Zákona Izraele spočívala spravedlnost především v ochraně slabých“.

Katolická církev započala tradici Svatých roků za papeže Bonifáce VIII. v roce 1300. Hlava katolické církve tehdy stanovila jejich konání na období jednou za sto let. Od roku 1475 bylo řádné jubileum vyhlašováno každých 25 let, aby je mohly prožít všechny generace.

Dosud bylo slaveno 26 řádných Svatých roků, poslední z nich proběhl v roce 2000. Od 16. století se začaly vyhlašovat také mimořádná jubilea, které měla zdůraznit události zvláštního významu. Posledními takovými byl rok 1933 (100 let od Vykoupení) a 1983 (50 let od Vykoupení).

Církev dala starozákonnímu jubileu nový duchovní význam. Milostivý rok spočívá v odpuštění, jež je nabídnuté všem, a v možnosti obnovit vztah s Bohem i s druhými lidmi.

Skrze nové jubileum chce papež František postavit do centra pozornosti milosrdenství Boha, který zve lidi k návratu k sobě. Křesťané jsou podle něj dále povoláni, aby „přinesli útěchu každému člověku naší doby“.

Milosrdenství je téma papeži Františkovi zvlášť blízké, neboť si za své biskupské (a později papežské) heslo zvolil větu: „Miserando atque eligendo“ (v překl. „Pohleděl na něj s milosrdenstvím a vyvolil jej“).

Při první modlitbě Anděl Páně po svém zvolení římský biskup prohlásil: „Pocítit milosrdenství, toto slovo proměňuje všechno. Je to to nejlepší, co můžeme pocítit. Proměňuje to svět. I trocha milosrdenství činí svět méně chladným a spravedlivějším. Potřebujeme dobře rozumět tomuto milosrdenství Boha, milosrdného Otce, který má takovou trpělivost.“

V lednu letošního roku řekl: „Je tolik potřeba milosrdenství a je důležité, aby ho laičtí věřící prožívali a vnášeli do různých oblastí společnosti. Odvahu! Žijeme čas milosrdenství, toto je čas milosrdenství.“ Ve svém poselství k letošní postní době zase napsal: „Jak jen si přeji, aby se místa, kde se projevuje církev, zvláště naše farnosti a komunity, stávaly ostrovy milosrdenství uprostřed moře lhostejnosti!“

Organizaci Jubilea milosrdenství svěřil papež František Papežské radě pro novou evangelizaci.

SVĚTEC MĚSÍCE

sv. Bernadeta Soubirousová (Marie Bernarda)

16.dubna

vizionářka, řeholnice

narozena: 17.února 1844 v Lurdech, Francie

zemřela: 16.dubna 1879 v Nevers, Francie

Dvě místa ve Francii jsou nerozlučně spojena se jménem Bernadety Soubirousové: Lurdy ve Vysokých Pyrenejích v jižní Francii a Nevers nad Loirou ve střední Francii.

Dík událostem kolem dcery chudého mlynáře se staly Lurdy nejslavnějším mariánským poutním místem na světě.

Do klášterního kostela v Saint-Gildard v Nevers proudí rovněž poutníci z celého světa, aby se modlili u zasklené schránky s tělem světky, dosud nezetleým.

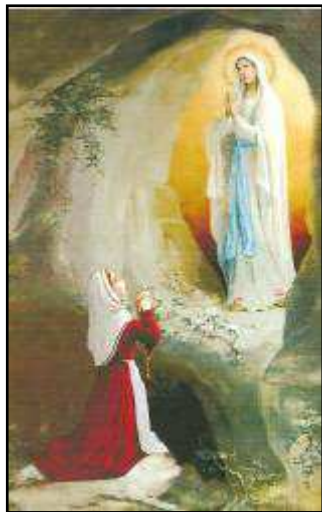
Před drahocenným relikviářem, uměleckým dílem z pozlaceného bronzu a křišťálu, symbolizují modré vlny zázračnou sílu slavného pramene v jeskyni v Missabielle u Lurd, kde se začala tajemná historie Francouzsky Bernadety.

Bernadeta spatřila světlo světa za chladného zimního dne 17. února 1844 v Lurdech, nedaleko španělských hranic. Děvčátko, které bylo vždy churavé, vyrůstalo v největší chudobě. Její rodiče, majitelé zchátralého mlýna, neměli ani nejnntnější životní potřeby. Od dětství se Bernadeta vyznačovala zvlášť vroucí zbožností.

Jednoho dne – bylo to 11. února 1858, několik dní před svými 14. narozeninami – sbírala Bernadeta s několika dívkami dřevo v lese u Lurd. Ostatní už trochu předběhly pomalejší, astmatickou kamarádku, když se

náhle ozval silný šumot. Bernadeta se velmi ulekla a najednou uviděla, jak se před jeskyni v Massabielle, vzdálenou několik metrů, prudce rozechví-
vají keře. A potom se to stalo, co se mělo v příštích pěti měsících opakovat
ještě 17krát: ve skalní sluji se objevila ve zlatavém oblaku postava velice
krásné ženy v dlouhém bílém rouchu, s růžencem v ruku. „Paní“, jak ji
potom Bernadeta nazvala, dala se později poznat jako Boží Matka Maria.
Vyzvala Bernadetu, aby dala postavit u jeskyně
kostel a aby se na to místo konala procesí.

Ke zjevení, které bylo rozhodující pro dnešní
poutní místo, došlo 25. února 1858. Toho dne
řekla „Paní“ Bernadetě: „Jdi k prameni, napij se
z něho a umyj se v něm!“ Dívka sice neviděla
žádnou vodu, ale přece odškrabala v jeskyni
v Massabielle hlínu a najednou vyprýštila na
tom místě průzračná voda. Den ze dne byl
proud silnější. Když jeden osleplý muž svlačil
vodou z pramene oči a nato prohlédl, bylo
jméno Lurd brzy ve všech ústech a pověst o
léčivé vodě pronikla do celého světa. Mnoho
nevléčitelně nemocných mělo být později u
pramene uzdraveno.

Bernadeta Soubirousová však prožívala
v těchto měsících těžkou dobu. Měla dost trápení se svými stálými nemo-
cemi, a teď ještě musela trpět osočováním od těch, kdo ji prohlašovali za
hysteričku a vychloubačku. I místní farář se vzdal odporu, teprve když
docházelo k zázrakům. Bernadeta přestála statečně všechny pomlouva-
čné kampaně, do nichž se zapojil i tisk a spisovatel Emil Zola.

Po posledním zjevení u jeskyně V Massabielle 16. července 1858 žila
Bernadeta ve svých 14 letech zase jako normální děvče. Už nikdy namlu-
vila o tom, co prožila. Aby definitivně unikla zvědavosti poutníků z celého
světa, vstoupila 7. července 1866 v Nevers-sur- Loire do kláštera miliard-
ných sester. V tehdejším noviciátním deníku je o tom napsáno: „Tři postu-
lantky. Dvě z Lurd, jednou z nich je Bernadeta, vyvolené dítě, kterému se
zjevila blahoslavená Panna. Celá klášterní komunita ji srdečně přivítala.
Nesmělo se tam však už hovořit o její minulosti. Tam přijala řeholní jméno
Marie Bernarda. Obětavě se věnovala ošetřování nemocných. Stále
trápená bolestmi, narážela u svých spolusester na nepochopení, když
říkala, že je její úlohou být nemocná. 16. dubna 1879 se život Bernadety
Soubirousové schýlil ke konci. Ve věku 35 let zemřela, úplně vyčerpaná
se slovy: „Svatá Maria, Matko Boží, pros za mne ubohou hříšnici.“ Papež
Pius XI. Prohlásil Bernadetu 8. prosince 1933 za svatou.

(Z knihy Rok se svatými)

Marie Ohrálová

SVĚDECTVÍ O BOŽÍM JEDNÁNÍ

„Žasnu nad nekonečnou Boží dobrotou“

Jmenuji se Mirek, je mi 39 let a většinu svého dosavadního života jsem prožil v rozhlase a televizi. Krátce po narození jsem byl sice pokřtěn, ale vyrůstal jsem v ryze ateistickém prostředí. Na základní a střední škole jsem se dovídal, že katolická církev je už dva tisíce let centrem tmářství, že jezuité pálili knihy a kněží vykořisťovali chudý lid vybíráním desátků. Dodnes si vzpomínám na památný výrok naší profesorky dějepisu, že "chrlice na křesťanských chrámech měly věřícím nahnat hrůzu a odradit je od spravedlivého třídního boje."

Po listopadu 1989 se leccos začalo měnit. Nudná šed' reálného socialismu se měnila v barevnou a různorodou společnost, v níž konečně našli důstojné místo i křesťané. Do Prahy přijel papež Jan Pavel II. a na letenskou pláň za ním přišly tisíce lidí. Postupně se začaly opravovat kostely a kaple, dlouhá desetiletí trestuhodně zanedbávané. Lidé opět začínali chodit na bohoslužby. V té době jsem začal věřit v cosi vyššího, i když šlo spíše o nejasné tušení, než intenzivní víru.

Radikální obrat přišel v 36. roce mého života (prý je to rok velmi spirituální). Se svou ženou Petrou jsem měl odletět na stáž do londýnské BBC. Čtyři dny před odletem jsem si na náledí natříkrát zlomil kotník a neletělo se nikam. Místo toho mě čekala operace v nemocnici na Bulovce, při níž mi lékaři museli kotník doslova sešroubovat. Před operací jsem ležel na tichém nemocničním pokoji a cítil strach. "Panebože, jestli opravdu jsi, prosím, pomoz mi. Mám strach. Jestli můžeš, pomoz mi, ať to dopadne dobře," odříkával jsem v duchu a díval se oknem na pošmournou únorovou oblohu. Všechno skutečně dobře dopadlo a pozdě večer mě přivezli ze sálu zpátky na nemocniční pokoj. Cítil jsem úlevu. "Panebože, děkuji ti," opakoval jsem několikrát v duchu. A pak jsem začal přemýšlet o tom, proč my lidé voláme Boha jen tehdy, když cítíme úzkost a strach, když je nám ouvej. To přece vůči Němu není spravedlivé! Když ho potřebujeme, neváháme se k němu obracet, ale když nám nic není, odsouváme ho ze svého života, protože je nám pouze přítěží, která nás zdržuje od kariéry a vydělávání peněz.

Po návratu z nemocnice jsem několik měsíců proležel doma a přečetl neuvěřitelnou spoustu knih. A taky přemýšlel o Bohu. Myslel jsem na Něj stále víc, nejdřív jen občas, potom každý den a nakonec mnohokrát denně. Asi i proto, že moje žena Petra byla v požehnaném stavu a já si

moc přál, aby všechno dobře dopadlo. A ono dopadlo - v nemocnici na Bulovce se nám o sedm měsíců později narodil náš krásný syn Marek. Nedokážu popsat pocit, který se mě zmocnil, když jsem ho na porodním sále poprvé uchopil do náručí. S láskou jsem držel toho malého človíčka a po tvářích se mi kutálely obrovské slzy. Tak intenzivní pocit jsem prožil v životě všehovšudy dvakrát, třikrát. A já už věděl, že tam v tu chvíli nejsme jen my tři - Petra, Mareček a já - ale i Pán. Stal jsem se věřícím člověkem.

S manželkou jsme se shodli, že našeho syna necháme pokřtít. Napsal jsem tedy panu biskupu Václavu Malému, s nímž jsem se znal z vysílání v rozhlase a vždy si ho nesmírně vážil. Pan biskup mi obratem odepsal, že k pokřtění dítěte je nutná příprava a že si o ní mám nejprve promluvit s jeho sekretářem Janem Kofroněm. A tak k nám domů poprvé přišel milý a vlídný člověk, o němž jsem tehdy ještě netušil, že se stane mým blízkým přítelem a nejlepším průvodcem vírou. Po prvním nesmělém setkání následovalo mnoho a mnoho dalších, při nichž mi páter Jan trpělivě odpovídal na všechny otázky a půjčoval mi knihy. Stále vzbuzuje můj obdiv svými znalostmi Bible, kterou vždy nosí s sebou a ať už mluvíme na jakékoli téma, otevře ji a bleskurychle nalistuje, co o tom či onom říká Izaiáš nebo svatý Pavel.

Poté co Bůh vstoupil do mého života, můj svět se změnil. Pochopil jsem, co je a není důležité. A vím, že kdybych přečetl stovky moudrých knih, nikdy nepřestanu žasnout nad nekonečnou Boží dobrotou, která přesahuje jakoukoli lidskou představivost a chápání.

V nemocnici jsem své vyprávění začal a v nemocnici ho i skončím. Když jsem o rok později znovu ležel v nemocničním pokoji a čekala mě druhá operace kotníku, pomodlil jsem se. Ale tentokrát už jinak. Sepjal jsem ruce a potichu řekl: "Pane, ať vše dopadne, jak ty chceš. Ale o jedno tě moc prosím - buď se mnou."

Miroslav

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

KÉŽ...BY TO TAK FUNGOVALO.....

Starší dáma stála na okraji silnice. I když se pomalu šelo, mohl řidič auta zaparkovaného za ní jasně vidět, že by potřebovala pomoc. Nicméně skočil do auta, objel její Mercedes a vyrazil pryč. Prach usedal na silnici.

Pak si všimla chlapíka, který se k ní blížil. Usmíval se sice, ale stejně měla obavy. Déle než hodinu nikdo nezastavil, aby se aspoň optal, co je. A teď sem jde tenhle... Nechce jí snad ublížit? Nevypadal moc důvěryhodně, jak se jí zdálo. Spíš chudě a hladově. Určitě si všiml, že se ho bojí, jak tam tak stojí sama v té zimě. Opravdu se bála.

Promluvil: „Rád vám pomůžu, paní. Proč v té zimě nesedíte ve voze? Jo... jmenuju se Bryan Adamson“.

Ukázalo se, že jediná potíže, kterou má, je úplně prázdná pneumatika. Ovšem na starší paní je to až až. Bryan se vsoukal pod auto a hledal místo, kam postavit zvedák. Dvakrát třikrát zabral a vůz visel jednou stranou ve vzduchu. Pneumatiku vyměnil rychle, bez jakékoli viditelné námahy. Zašpinil se a měl škrábanec na ruce.

Když dotahoval šrouby, stáhla okénko a oslovila ho: „Jedu ze Saint Louis, jenom tudy projíždím. Nedokážu vám ani dost poděkovat za vaši pomoc,“ řekla. Bryan zabouchl víko kufru a s úsměvem přistoupil k okénku. Zeptala se ho: „Co jsem dlužná? Dám vám, cokoli si řeknete. Byla jsem už opravdu zoufalá, stála jsem tady celou věčnost a nikdo nezastavil.“

Bryan bez rozmyšlení peníze odmítl: „Nedělal jsem žádnou práci. Udělal jsem to, protože jsem viděl, že někdo potřebuje pomoc. Tak to má být. Mi taky dost lidí podalo pomocnou ruku, když jsem to potřeboval. Držím se té zásady celý svůj život a nehodlám ji za žádných okolností měnit. Pokud se mi skutečně chce odvděčit, pak až sama potkáte někoho, kdo bude potřebovat pomoc, pomozte mu, jak jen budete moci...“

A vzpomeňte si u toho na mě,“ dodal.

Počkal, dokud nenastartovala a neodjela. Byl to těžký a studený den, ale cítil se dobře, když zamířil k domovu a ztratil se v šeru.

O pár mil dál byla u silnice malá kavárna. Paní tam zastavila, aby něco snědla a trochu se zahřála, než se vydá na poslední úsek cesty.

Byla to docela ubohá kavárnička. Venku stály dvě staré benzínové pumpy. Všechno tu působilo podivně. Ale přišla číšnice a podala jí čistounký ručník, aby si mohla vysušit zvlhlé vlasy. Hezky se na ni usmála, ačkoli určitě byla celý den na nohou. Paní si všimla, že je jistě alespoň

v osmém měsíci těhotenství, a přesto nedávala najevo žádnou známku podrážděnosti z únavy po celém dlouhém pracovním dnu.

Paní se v duchu podívala, jak někdo, kdo evidentně má tak málo, může toho s úsměvem tolik poskytnout někomu docela cizímu, jako je ona.

Vzpomněla si na Bryana.

Když dojedla, chtěla platit stodolarovkou. Číšnice běžela rozměnit, aby jí vrátila. Ale stará paní bleskem vyklouzla ze dveří.

Když se číšnice vrátila, paní už byla pryč. Lámala hlavu: „Kam se jen paní tak najednou vypařila?“...

Pak si všimla poznámky na ubrousku.

V očích jí stály slzy, když četla: „Nejste mi nic dlužna. To já jsem dlužila. Někdo mi moc pomohl, když jsem sem jela a chtěl, ať zaplatím někomu dalšímu, kdo bude potřebovat pomoc. Chcete-li se mi opravdu odvděčit, pak prosím nepřerušujte tenhle láskyplný řetěz pomoci.“

Pod ubrouskem byly další čtyři stodolarovky.

Stoly byly čisté, cukřenky dosypané a lidé obslouženi, tak jako každý den. Ale když tento večer přišla domů a padla do postele jako podřátá, musela pořád myslet na ty peníze a na to, co napsala ta stará paní.

Jak jen mohla vědět, kolik zrovna ona a její manžel potřebují?

S narozením děcka příští měsíc by je sehnali jen těžko...

Věděla, jaké starosti si kvůli tomu její muž dělal. Když pak přišel a lehl si vedle ní, políbila ho vroucně

a zašeptala mu s láskou: „Všechno bude dobré.

Miluju tě, Bryane Adamasone“.

(Z internetové pošty)

Zkouška poctivosti

Profesor oznámil ve třídě: „Dnes bude dvojí zkoušení – jedno z počtů a druhé z poctivosti. Doufám, že obojí zvládnete. Pokud však jednu zkoušku neuděláte, ať je to ta z počtů. Na světě je mnoho dobrých lidí, kteří neumějí počítat, ale neexistuje dobrý člověk, který by nezvládl zkoušku poctivosti.“

Nafukovací...

Zvoní mobil... Zvednu to a na opačné straně v neznámé vzdálenosti se ozve docela příjemný dívčí hlas: „Dobrý den, my bychom se s Rodrigem (jméno pozměněno, bo je to tak lepší) chtěli u vás v kostele vzít. Chtěla jsem se zeptat, co pro to musíme všechno udělat?“

V krátkosti popíšu základní kroky a dodávám, že několik setkání v přípravě snoubenců v hlučínském děkanátu proběhne v Kravařích...

Jenže pozor! Tak tomu bylo několik let zpátky, ale v Kravařích probíhá v současné době rekonstrukce elektrického vedení, která se dotýká i tamějších farních objektů, a proto se hledalo místo, kde by letos mohly tyto společné přípravy probíhat. Nabídl jsem náš farní sál, ale za předpokladu, že jednotlivá skupina snoubenců nepřekročí počet maximálně 40 osob. Jenže znovu POZOR! Naplánovat vhodný čas pro mladé lidi, kteří jsou studenty nebo jsou pracujícími zaměstnanci nejrůznějších firem, je docela tvrdý oříšek. Tak mi nezbylo, než doufat, že na jednotlivé přednášky dorazí celkem

v devíti termínech pokaždé přiměřený počet vdavek a ženitby chtivých mladých lidí.

První přednáška – 52 snoubenců, druhá – 36, třetí – 40, čtvrtá – 72, pátá – 76...

Vážení a milí farníci z Dolního Benešova, věděli jste, že náš farní sál je nafukovací? Tato setkání, která trvají vždycky 60 minut, naznačují, že tato místnost s 18 přístupovými schody dokáže nabídnout nejen hezké prostředí pro případnou rodinnou oslavu s cateringovou službou nebo vlastním občerstvením, ale i fajn zázemí pro případné tvůrčí dílny nebo třeba shlédnutí zajímavého filmu (u kterého byl místní farář několikrát „načapán“, že podřimuje ☺).

Děkuji touto cestou i konkrétním farníkům, kteří se o tyto prostory velmi poctivě starají.

PKF

PRO ZASMÁNÍ

Cvičení v izraelské armádě. Armáda rozdělená na modré a červené.

U mostu je velká tabule:

„Tento most je jako vyhozený do povětří.“

Červení si nalepují nějaké tabulky na záda a pak se plazí po mostě.

Generála modrých to vyděsí a zavolá generálu červených:

„Kohne, to jsi generál? Cožpak neumíš číst? Ten most je jako vyhozený do povětří!“

Kohna to naštve a volá:

„A co ty jsi za generála? Nevidíš, že máme na zádech tabulky, My jako plaveme“...?

Manžel přivede domů dítě ze školky a říká manželce: „Malej celou cestu brečel. Není mu něco?“

„Ne, jenom ti chtěl tím říct, že není náš Franta.“

Poslala maminka Pepíčka (koho jiného) na faru se vzkazem a poučila ho:

„Hlavně nezapomeň slušně pozdravit - Pochválen buď Ježíš Kristus!“

Po návratu se maminka Pepíčka ptala:

„Tak co, pozdravils, jak jsem Ti říkala?“

A Pepíček s bezelstným úsměvem odpověděl:

„Přišla mi otevřít hospodyně, tak jsem řekl - Zdrávas, Maria!“

Dětem

Najdi 5 rozdílů

!!! SOUTĚŽ !!!

**DOPLŇOVAČKA - Tajenka skrývá část lidové pranostiky:
Dubnový sníh ...(tajenka.)... a déšť jim požehnání přináší.**

1	2	3	4	5	6	7	8	9
S	S	S	S	S	S	S	S	S

1. nevidomý; 2. neuvařený;
3. malý stůl; 4. den v týdnu;
5. část nohy; 6. část rostliny;
7. pomocníci v továrnách;
8. podobní si jako vejce vejci;
9. používá zbraň.

Své odpovědi vhodte do krabičky „SOUTĚŽ“ v kostele, nebo zašlete emailem

nas.nedelnicek@seznam.cz

nejpozději do neděle 26. dubna !

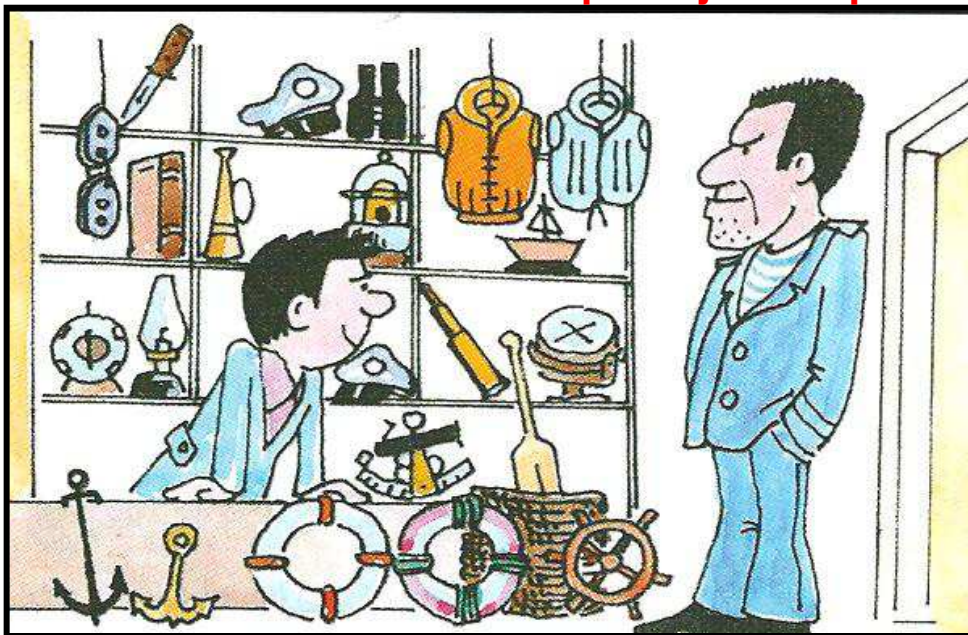
Správná odpověď z minulé soutěže:

Tajenka minulé doplňovačky zní „**STROMY OŘEZÁVÁ**“. Ze 17. správných odpovědí, (7 z D.Benešova, 9 ze Zábřehu, 1 přespolní / 16 v krabičce a 1 elektro-nicky) vylosoval pan farář tyto výherce: **1. cena** – kniha – **Mirek Dostál** 9 let, Zábřeh; **2. cena** – Omalovánka s příběhy – **Julie Stříbná** 2.B Dolní Benešov; **3. cena** - magnetická záložka - **Bára Radošovská** 2.tř. Zábřeh; Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

Výhercům blahopřejeme

NAMÁHEJTE SI HLAVIČKY – (pomozte dědové i babičky)

Kterou věc si námořník v prodejně koupil?

Při neúspěchu hledejte řešení v příštím čísle.

Z časopisu Nezbeda, z laskavým svolení redakce.

Připravila M. Ohrálová

ÚČASTNÍCI KŘÍŽOVÉ CESTY RODIČŮ NA KVĚTNOU NEDĚLI

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

Téma setkání: Ustanovení Eucharistie

Termín setkání: Středa 8. dubna 2015

Čas a místo setkání: 18:50 ve Farním sálu

Písmo svaté

- 1 Kor 11,23-26 co jsem od pána přijal, v tom jsem vás vyučil
- Mk 14, 12-25 ustanovení
- Sk 2,41-47 Prvotní církev setrvala v „lámání chleba“
- Lk 22,15 Řekl jim: „Velice jsem toužil jísti s vámi tohoto beránka, dříve než budu trpět.“
- Jan 13 umývání nohou

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI DUBNU

Sbírka NA CHRAMY V IZRAELI–Bílá sobota u Božího hrobu **4.4.2015**

– odesílá se v plné výši na údržbu křesťanských chrámů v Izraeli

Sbírka NA KNĚŽSKÝ SEMINÁŘ – neděle **5.4.2015** – odesílá se v plné výši na potřeby Kněžského semináře v Olomouci

Sbírka NA OPRAVY – ODVODNĚNÍ KOSTELA – neděle **19.4.2015**

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na duben 2015

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	6.4.	7.00	Za + Alžbětu Konopkovou, manžela, příbuzenstvo a duše v ...	
Po	6.4.	Záb 8.30		
Po	6.4.	10.00	Na poděkování P.Bohu za přijaté milosti, dar víry, dar zdraví...	
Út	7.4.	6.30	Za živé a + farníky	
St	8.4.	18.00	Za rodiče, bratra, za živou a + rodinu	
Čt	9.4.	18.00	Za Josefa Nevřelu a rodiče z obou stran	
Pá	10.4.	Záb 18.00	Na poděkování P.Bohu za přijaté milosti, dar zdraví a živou ...	
So	11.4.	7.00	Poděkování P.Bohu za dosavadní pomoc s prosbou o požehnání..	
So	11.4.	14.00	Za důchodce	
Ne	12.4.	7.00	Za členy Živého růžence	
Ne	12.4.	Záb 8.30	Za + manžela Antonína Balarina, dvoje rodiče a živou rodinu	
Ne	12.4.	10.00	Za Emila Ranoše (10.výročí +) a za živou rodinu	
Po	13.4.	18.00	Za + Jaromíra Kašinga (výroční) a za rodiče z obou stran	
Út	14.4.	6.30	Za živé a + farníky	
St	15.4.	18.00	Na poděkování za 85 let života, za manželku a za živou rodinu	
Čt	16.4.	18.00	Za živou a + rodinu	
Pá	17.4.	Záb 18.00	Za rodinu Kozlovou, Mrkvovou a duše v očistci	
So	18.4.	7.00	Za + Helenu Widlákovou – měsíční	
Ne	19.4.	7.00	Za + Reinholda Heruda, manželku Kláru a Josefa Garguláka	
Ne	19.4.	Záb 8.30	Za Josefa Dedka a duše v očistci	
Ne	19.4.	10.00	Za oběti 2.světové války – za padlé a nezvěstné vojáky z D. Ben.	
Po	20.4.	18.00	Za Otílii Adámkovou, dva manžely, za rodiče a přízeň	
Út	21.4.	6.30	Za živé a + farníky	
St	22.4.	18.00	Na poděkování P.Bohu za 80 let života, dar zdraví a ochranu ...	
Čt	23.4.	18.00	Za sr. Fides Petříkovou, rodiče, sourozence a duše v očistci	
Pá	24.4.	Záb 18.00	Za padlé a nezvěstné vojáky	
So	25.4.	7.00	Za vdp.děkana Bedřicha Prchalů, rodiče a sourozence	
So	25.4.	ČK 17.00	Za + Josefa Hluchníka, rodiče z obou stran, švagry, snachu...	
Ne	26.4.	7.00	Za Ludmila Rieglovou a rodiče	
Ne	26.4.	Záb 8.30	Za Štěpánku Balarinovou, manžela, syna, dceru a zetě	
Ne	26.4.	10.00		
Po	27.4.	18.00	Za Emila Faiku, manželku, vnuka a přízeň	
Út	28.4.	6.30	Za živé a + farníky	
Út	28.4.	Záb 18.00	Za Františka Babíka a duše v očistci	
St	29.4.	18.00	Za Josefa a Marii Postulkovy, dvoje rodiče a živou rodinu	
Čt	30.4.	18.00	Za Aloise Hartoše a rodiče z obou stran	
Pá	1.5.	7.00	Za živé a + členy Bratrstva sv. Josefa	
So	2.5.	7.00	Za + Emila Balarina (70 let od + v boji) a za rodiče	
Ne	3.5.	7.00	Na poděkování P.Bohu za dar života, za dar víry a prosba o ...	Odpust
Ne	3.5.	Záb 8.30	Za Annemarii Schlosárkovou (výroční) a za manžela	
Ne	3.5.	10.00	Za živé a + hasiče z DB a ZÁ	Odpust

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

At' „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin
příjemné, pokojné a sváteční chvíle.

pořádá

Májový koncert

aneb "nejkrásnější Ave Maria"

v kostele sv. Martina
v Dolním Benešově

Vystoupí: **Olga Procházková**

soprán (operní pěvkyně)

František šmíd

varhany

3. května 2015

v 17:00 hodin

Máte možnost uslyšet Ave Maria různých skladatelů:

F. Schubert, Ch. Gounod, G. Verdi, P. Mascagni, K. Bendl, A. H. Rosewig a další

vstupné dobrovolné - výtěžek bude použit na rekonstrukci odvodnění kostela

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypriána Lelky 74, Dolní Benešov 747 22

Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohrálová

email: nas.nedelnicek@seznam.cz internetové stránky: <http://farnost-dolnibenesov.webnode.cz/>

vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek

Zapsáno do evidence periodického tisku Ministerstva kultury pod číslem MK ČR E 19917